

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:
Kwintagiem w Krakowie (już dostawia do domu) K 150
za pierwszy i z przesyłką pocztową „...“ 150
Prenumerata za granicą: msk. 150, frk. 2.—, rb. 1.—
Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich
agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolej.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1
Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

„NOWINY”

DZIENNIK NIEZAWISZNY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon
Nr. 340) od godziny 9 rano do 6 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej.

Cena numeru **3** centy w Krakowie i na prowincji.

Prosimy odnowić prenumeratę
na miesiąc grudzień.

„Nowiny” kosztują miesięcznie 1 K 50, kwarta-
lnie 4 K 50, półrocznie 8 K.

Budowa kanału Kraków- Dziedzice.

Wczoraj o godz. 12 tej w pol. upłynął termin
wniesienia ofert na rozpisaną przez rząd budowę
kanału na przełęczu Zeleny-Knoś. O godzinie
12 tej w południe w obecności oficerów. W po-
średziale, została podana do publicznej wia-
domości wyniki rozprawy ofertowej, t. j. nazwiska
tych przedsiębiorców, którym powierzono roboty
na wymienionej przełęczy.

Z kilku stron doniesiono nam, że tutajżsa Eks-
pedycja otrzymała od swej prawłowej władzy
Wiednia polecenie dotychczasowych czynów dzier-
żawnych za rok 1911 z tych osób, które dzierżawiły
od rządu wykupione już grunta pod kanał Kra-
ków-Dziedzice.

Wiedność ta obchodziła pewnie niepokoj, to też
zasięgnęliśmy w tej mierze informacji w kompe-
tentnym miejscu. P. nadradca Czerwinski, kier-
ownik tejżej Ekspedycji, oświadczył, że rzeczy-
wiście polecenie takie swego czasu przyszło z Wie-
dnia, gdy jeszcze budowa kanału nie była zdecy-
dowana. Obecnie nie istnieje najmniejszej wpraw-
dy, że z końcem bieżącego miesiąca rozpocznie się
faktycznie budowa kanału na przełęczy Zeleny-
Knoś (cz.ś. kanał Zator-S-mierek) Inaugura-
cja robot kanalizacyjnych będzie krótkotrwała, w której
wzmacniać reprezentacji władz rządowych, auto-
mitycznych i t. d.

Ustąpienie szefa sztabu generałego.

Przyczyną ustąpienia szefa sztabu generałego
Conrada v. Hötzendorfa (patrz wczorajsze telegra-
my. *Przyp. Red.*) niegdyś kilka miesięcy wstecz.
Jak wiadomo, od dłuższego już czasu istniały mię-
dy generałem Hötzendorffem, a byłym ministrem
wojny bar. Schönbachem bardzo poważne różnice
zdąży. Następnym razem różnice były natężone
Schönbach. Conrad v. Hötzendorf był przeciwnikiem
nowej ustawy wojennej, sprzeciwiał się on zapo-
wiedzenie dwuletniej służby wojskowej i domagał
się i bez tego oszczędzania dalszego podwyższenia
kontyngentu rekruta.

Obecnie popadł Conrad Hötzendorf w konflikt
z hr. Aehrenthalu z powodu komplikacji, powsta-
łych z ustawy wojny i wojska. Wobec tego
jak wiadomo, Austria wzmocniła w ostatnim
czasie bardzo znacznie swoje siły na granicy
włoskiej — Conrad v. Hötzendorf był za dalszymi
jeszcze wzmocnieniami, a znając nieposposobnie-
państwo we Włoszech, a zwracające się przeciw

Austrii, śledził z zaniepokojeniem niektóre prze-
sunięcia wojsk włoskich nad granicą austriacką
i był stanowczo za tem, aby zażądać od rządu
włoskiego wyjaśnień, względnie cofnięcia wojsk
z nad granicę austriackiej. W przeciwnym razie
złotał bar. v. Hötzendorf, wojnę z Włochami.
Tymu sprzeciwił się zarządca cesarz jak i hr.
Aehrenthal, który nie chciał wyzywać ob-
cych kłopotów Włochów dla obrachunków z me-
mi i starał się jak najdokładniej zachować neutralność.

Po ustąpieniu długoletniego szefa sztabu je-
nerałego bar. Becka, który z powodu konfliktu
z następcą tronu miał odstęp z swego stanowis-
ka, został bar. v. Hötzendorf, w r. 1906 powo-
żony na to stanowisko jako mł. zastępca i po-
nowno grał w polityce. Francuska Kord — po-
przednio był przez wiele lat k-mendat-m dy-
wizji piechoty w Tyrolu, gdzie miał sposobność za-
poznać się z rozkładem wojsk włoskich na gra-
nicy austriackiej i n-posposobieniem ludności wie-
skiej. Samą też wia-ł na nowe swoje stano-
wisko agresywnie n-posposobienie wobec Włoch i da-
żenie do stworzenia jasnych stosunków między tem
państwem a Austrią, choćby miało się stać na
polu bitwy. Obecnie przebiega on w stronę
spokojną, tylko mianowany zastępcą inspektora
armii z siedzibą prawdopodobnie w Wiedniu.

Nowym szefem sztabu generałego zostanie
mianowany — jak donoszą z Wiednia — feld-
marszałek porucznik Blasz Schemm. Liczy lat
65 i uchodził w sferach wojskowych za bardzo
zdolnego. Jako młody porucznik przebywał dwa
lata w Persji na dworze ówczesnego szacha Na-
sreddina, gdzie należał do grona oficerów austria-
ckich, zajmujących się organizacją armii pers-
kiej. Przez kilka lat był w Moskwie koman-
tem XVIII dywizji piechoty. Od r. 1910 jest
szefem sekcji w ministerstwie wojny.

Z Wiednia donoszą:

Dymia generała Conrada v. Hötzendorfa na-
biera znaczenia wypadku politycznego pierwszo-
rzednego znaczenia. Trasa wid-łaski przynosi ar-
tykuły w tej sprawie, których kwintesencją jest
tak, że generał Conrad był w Austrii widmą
główną partji wojennej, która prędo do wojny
z Włochami. Z latow zrozumieliśmy względem ta-
kiegoż dziennikarskich nie można wymieniać po-
mienia i godności, wysoko położonej i urodziwej
osobistości, która była i jest faktyczną gło-
wą tej partji wojennej.

Ustąpienie gen. Conrada było konieczne,
albowiem między polityką ministra spraw zagran-
icznych hr. Aehrenthala, który natężenie zapo-
miał on nie publiczną w delegacjach o pokojowych
zamiarach Austrii, a polityką szefa sztabu je-
nerałego, mógł być harmonia. Odpowiedział więc
kierownik wojskowych nie powinien pójść pod planów
odpowiedzialności ministrowi spraw zagranicznych.
I jeszcze jedna charakterystyczna rzecz wy-
szła przy tej sposobności na jaw. Oto z sztabu
generałego wychodziły za ery Conrada do dale-
nego

— Czy mogę wziąć pieśka? U mnie będzie mu
dobrze. Oto mój adres.
— Alez bardzo proszę.
— Czy chcesz pójść za mną maleńki — pie-
szczołtliwie zapylała pani Bell.

Pieś zwrócił swoje nieposposobne patrzące oczy
na damę, która tak łagodnie do niego przemawia-
ła, a potem szybko się decyduje, wchodzi w fal-
dy jej sukni. Tym oklaskiwał pani Bell.

Zaczęła mówić o wzroście skądś pani
Bell na swój auto i wiała do niego z pieśkiem,
który zapewne na pamięć całej przeszłości trzymał
w pyszczce swój talerz drewniany.

W domu kasala pani Bell najpierw wymy-
li wyjechać kasala, nadała mu imię Kiki, a potem
przebrała go swemu terrierowi Thor, który tak
samo mało był z tego zadowolony, jak pan Cham-
brenell.

Pan Chamberell mówił głośno:
— Co to za bydlę? Głazę je wyjechała. Gdy-
byś sobie kupił ładnego, mądrego, pieśka, nie
miałbym nie przeciwko temu. Ale takie obydwi-
bydlę! Jak nieuprzejmość i smutno ono wygląda.

Ilustracja H. M. S. (P. H. S. S. S.)

ników wiedeńskich różne wiadomości o zamierzo-
nych srobożeniach i fortyfikacjach na granicy wo-
łoskiej i to w celu wpływania na opinię publiczną
i wyrobienia w niej nastroju, wrogiego dla Włoch.
Wreszcie cesarz przybył się do przedstawień
hr. Aehrenthala i Conrad otrzymali dymasę. Od-
chodził atoli w pini łaski m-narszej. Otrzymał
bowiem wielki krzyż orderu Leopolda i został
mianowany generałem inspektorem armii z sie-
dzą w Wiedniu.

Rozbiór Persyi.

Rosja i Anglia zabierały się do rozbioru Persyi.
— (aktualny nacjonalistyczny publicysta rosyjski
Miednykow w „Nowoje Wremie” donosiło miło a ho-
dymosom-nam Persyi, nazywając ją „dymyosom-
nem państwem”).

Bawił go to, że Persya nie ma wojska, że „jedna
polowa Persyi rzeczywiście podlega jednemu państwu,
druga — drugiemu” i że „wojska sąsiadów już spa-
cują”.

Pani Bell odpowiedziała tylko lekceważącym
odmicheniem. Miał jej nie zdawać przecież nigdy jej
rozumieć. Po co odpowiadać na całą historię, aby
jeszcze bardziej psa zniechęcać. Za to Kiki bę-
dzie jej wdzięczny.

W tym samym czasie młody Jan Folleny
nabierał się, aby złożyć wizytę pani Bell Cham-
brenell.

Gdy Jan przeglądał się w zwierciadle, wazeli
go ojciec.

— Dla kogo robisz się takim pięknym? — za-
pytał. — Dla jakiej gaski?

— Wybieram się z wizytą — odpowiedział
Jan.

— Tak? Chcesz mnie to mój chłopczy; jesteś
młody, potrzebna, abyś się bawił. Otrzymałeś pie-
taszcie lidozów na miesiąc. Ja w swoim wieku
miałem tylko pięćdziesiąt franków miesięcznie a do
skonała otrzymałem tysiąc. Jadło się po restau-
racjach podmiejskich i chodziło po salach do tań-
ca. Ale ty, jak mi się zdaje, wędrujesz z damami
ze świata. Strzeż się.

— Ojciec...
— Będą one udawać, że ciebie kochają, a zro-
bią z ciebie gipsa. Wiedza, że jesteś synem bo-
gatego ojca i jednego dnia przedstawi ci rach-
unek. Nie rób miły obrachunek. Nie odmów mi
przećciś doświadczenia.

— Ależ ojciec, ma przecież kobiety bezinteres-
owne.

— Wyjątkowo. Ale powtarzam ci raz jeszcze:
strzeż się kobiet z wielkiego świata, mogą one zbyt
drogo ciebie kosztować.

Zły na swego ojca, który i w sposobie mówie-
nia i w swoich manierach zdradzał cięgle swoje
parweniszowstwo, ale i zaniepokojony trochę je-
go przestrogi, poszedł Jan do pani Bell Cham-
brenell.

Gdy jednak stanął przed jej drzwiami, ode-
gnął brzydkie myśli: „Jakiż mógł tak miłoś-
nika i tak pełna miłości i pokroci, byd ośm-
rachowana. Zresztą pan Chamberell jest człowie-
kiem bogatym i nie odmawia swego żonnie nie-
czemu”.

Był zupełnie pewnym, że pani Bell kierowała
tylko idealną, romantyczną sympatią, gdy wzo-

KIKI.

Pani Bell Chamberell wysiadła właśnie ze
swego auto, aby przejechać się nieco po balwarze,
gdy zasnęła i zaczęła zwrócić jej uwagę.

Stary tebrak leżał sztywny i martwy na zie-
mi; szeroki ogół na atak sercowy. Obok niego
stał, rękami skłonił, młody pieśek i co chwila brał
w pyszczkę drewniany talerzyk, stawał na tył
niedługo, zwracał się do gapiaczy się prze-
chodzących, lecz zraz talerzyk opuszczał, jak gdy-
by zapomniawszy swój atoczek.

Wzruszyło się serce pani Bell. Jak wszystkie
kobiety, które nie mają sposobności wyzerpać w
malżeństwo swego zapas złości, lubia ona psy.
Tymczasem zbiegowisko rosło. Ktoś powiedział:

— Ten stary człowiekowi jest już za dobre
i nie ma już nic potrzeba, ale jaki los czeka bę-
dnie psa?

— Rozwiedźcie mały pieśka okrywał ogromnie
złotocień, gdy jego pana zabierał i jacyś ludzie,
którzy tymczasem z nosami przyszli.

Pani Bell zapylała policjanta:

Na wszystkich dworach,
dowolnie jak w granicach, a „złotocień”

zawieszony w krytych wieszakach się
zawieszony w krytych wieszakach się

zawieszony w krytych wieszakach się
zawieszony w krytych wieszakach się

zawieszony w krytych wieszakach się
zawieszony w krytych wieszakach się

W ŁWOWIE
JÓZEF WEKSLER
Bytowska 2. Tel. 1560

W ŁWOWIE
JÓZEF WEKSLER
Bytowska 2. Tel. 1560

W ŁWOWIE
JÓZEF WEKSLER
Bytowska 2. Tel. 1560

W ŁWOWIE
JÓZEF WEKSLER
Bytowska 2. Tel. 1560

Ułgi w opłatach rachunkowych. Przewodnik „Polska” za Granicą. Wszelkie sprawy proszą aniołków po 2 kor. Granicę konceptowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w opłatach rachunkowych. Przewodnik „Polska” za Granicą. Wszelkie sprawy proszą aniołków po 2 kor. Granicę konceptowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w opłatach rachunkowych. Przewodnik „Polska” za Granicą. Wszelkie sprawy proszą aniołków po 2 kor. Granicę konceptowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w opłatach rachunkowych. Przewodnik „Polska” za Granicą. Wszelkie sprawy proszą aniołków po 2 kor. Granicę konceptowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

WISŁA Pedancka Pralnia Bielizny i Farbiarnia Garderoby
w Krakowie przy ulicy Brackiej 1. 5
1906 poszukuje na prowincji osób trudniących się zbieraniem bielizny.

szacha w Perzy, jest ich dwóch, faktycznie obydwa są poddawani władzy i suzerenałowi sułtana. Wskazano im na miejsce w konstytucyjnym i parlament, ale jeden z szachów achem raz przysięgał na wierność konstytucyjnej i tydzień temu przysięgał, a na drugi parlament i tydzień temu przysięgał.

Podobnie jak było w Polsce, dzieje się teraz w Persji. Rosja i Anglia zabierają się do jej podziału między siebie.

Moskwa idę na Teheran.

Z Teheranu telegramy. Moskwa (rząd parlamentu) odrzucił ultimatum rosyjskie ogromną większością. Minister spraw zagranicznych podał się do dymisji.

Wobec tego rząd rosyjski dół akcentowanym w Rosji wojennym rozkazem marszu na Teheran.

Stanisław Anglii. Teheran. (B. Reuters) Sir Grey polecił telegraficznie tejszemu posłowi angielskiemu, aby doręczył rządowi perskiemu wyzwalające żądania rosyjskie.

Łondyn. (B. Reuters) Rząd perski zerwał się do Anglii z prośbą, aby wyjechała w Rosji przynajmniej zwłoka kilku dni, aby gabinet perski mógł sprawnie rozwinąć.

„Święta wojna”. Rosyjskie ultimatum wyszło niebezspornie polowaniem. W Teheranie mać ludność demonstracji na ulicach i domagają się odwołania rosyjskich żądań. Wiele ludności chwali „świętą wojnę” przeciw Rosji.

Anglicy w Persji są w wysokim stopniu z niepokojem tym obrotom rzeczy. Prasa angielska pisze, że obecnie stosunki będą ciężką próbą dla stosunków między Rosją i Persją.

Nowy Jork. „World” ogłasza depeszę Morgana Schustera, w której ten oświadcza, że dlatego żądano jego odwołania, ponieważ nie chciał zdradzić Persji na rzecz Rosji i porzucić Persję w ręce Anglii samodzielnie zwierzchności w chwili, gdy mocarstwa europejskie zajęły się innymi sprawami.

Zamach na Salтана. Teheran. Na blygu wielkiego wierzyn Nasser es Salтана dokonano grupy t. zw. „fidis” zamachu na niego. Nasser es Salтанe jest lekiem rancu.

Wojna włosko-turecka.

W Konstantynopolu utrzymują, że Włochy na skutek przedkładać se atony mocarstw zrzekły się blokady Dardanelów. W Konstantynopolu obawiają się ataku na Saloniki.

Bombardowanie Saloniki?

Łondyn. Da „Timesa” donoszą z Saloniki, iako by tamtejsze władze miały wiadomość, że włoska flota bombardować chce Salatan. Na furtach pa naje g-raczkowa czynność. Wzrostu zaciągają ba rzy. Kobiety, mieszkające w pobliżu furt, prze prowadzono da średka miasta.

Chwytanie transportów wojsk tureckich. Rzym. Z Tunis donoszą, że cztery włoskie transporty przybyły na toniaki wody i moja rozkaz chwytania transportów wojsk tureckich, przez znaczonych da Benghazi.

O Dardanelach. Konstantynopol. W tejszych kołach dyplomatycznych słychać, że na podstawie wymiany zdań między mocarstwami można przypaść, iż obie stro-

ry deklarujać ma zachęcające reak, szepczą da niego: „Jestem niecierpliwy... przez pana”.

Zastal ją sama; czytała książkę. Gdy Jan wszedł, pani Bell zrobiła minę, jak gdyby szkodząc z jej głuchym rozmyśleniem.

Była zaś tak, że pan Chambrill wywołał wściekłość z domu. Kiki jadł w kuchni, a pani Bell była w tak sentymentalnym nastroju, iż zdawała- by, gdyby nikt się nie znalazł, choćby z tego jej słodkiego nastroju nie skorzystał.

Młody Fullemoy miał więc najlepsze szanse. Pani Bell bawili, że on jest taki nieśmiały i zakrwawiony.

— Błada pan — rzekła, mile się śmiecha- jąc. — Czy pan ciągle jeszcze jesteś nieśmia- ły?

Jan począł wynurzać swoje serce przed nią. Gdy mówił, namyślał się, czy ma ująć rękę pani Bell i przytrzymać parę sekund, czy też ma być delikatną ręką obypać pocałunkami. Jeżeli mu powie: „Jestem głupcem”, odejdzie, jeżeli zaś mu powie: „Bądź rozgadany”, zostanie.

Pani Bell jednak nie powiedziała mu nic, tylko odrazu podala mu swoją rękę.

Jan był z początku zdumiony, potem zachwy- cony.

— Cóż się teraz z nami stanie — westchnęła pani Bell — Cóż uczyniamy? — Urzę za waszą. Odejdź, mój przyjacielu. Muszę pozostać sama i za- stanowić się. Przyjdź jutro o tej samej porze. Zo- bacz, czem mogłaby być dla mnie. Czy zasługuję na moją miłość? Chce być dla ciebie cześć miłości, aniżeli przelotnym kaprysem.

ny prowadzące wojnę, na podstawie konwencji londyńskiej z roku 1871 mogą zachować sobie własność akcyi co do blokady, ataku lub obrony Dardanelów pod warunkiem, że międzynarodowa żegluga przy tem nie cierpi.

Klejnoty Abdul Hamida.

Rząd otomański — jak wiadomo — postano- wił sprzedać klejnoty, zgromadzone przez ostat- niego władcę abulidnego Turcy, które groma- dził on wprost z miłością i szereg zaszczytów, jak rdy swoich niewiast haremowych Pieniądza, które będą osiągnięte, już mają swoje przeznaczenie: zakup armii.

Rozumie się, że miejscem najpewniejszego zaku- pu takich sprzedazy jest Paryż, bo tam jedynie można liczyć na przypływ kapłców amerykańskich a więc na osiągnięcie cen możliwie najwyższych.

Klejnoty Abdul Hamida, według zapewnień felietonistów paryskich, są bez porównania tro- skliwiej strzeżone, niż była niegdyś „Glocon- da”. Witryny, w których położono skarb, oby- czełowo i gęsto obstawiano przedmiotami policyjnymi. Wystraszony w galerji Georgea Petit jest w chwili obecnej sensacja przynajmniej i cudzo- wiec, przebywających nad Sekwaną.

„Przedmowa” do katalogu napisali... akademik i poeta Jan Richepin, sławie przypisy bajeczny tych klejnotów. Ale wzd nastrojony mniej poety- cznie, musi przyznać, że owa perły, brylanty i szmaragdy przedstawiają wprawdzie wartość mi- lionową, ale że wiele przedmiotów nie ma żadnych cech artystycznych. Wyjątkiem są przedmioty ta- ckie, t. zw. „Seris”, do tureckich filizank do ka- wy. Owe „Seris” szerszeroko, emalowane i odo- bione drobnymi kamieniami, są wytworem wro- dzonej sztuki złotniczej. Co do innych klejnotów, zderzają one pochodzenie międzynarodowe Abdul Hamid z tym wyborze ich nie dowiolił poia- dania gośćn abulidnego.

Co do kamieni, szczególnie szmaragdów artysty- mie, wygląda bajecznie; jeden z nich, owalny, wielkości jaja gołębiego, lśni zieloną wspaniałą o- ceanem. Obok wielkiej liczby brylantów nieopra- wionych, ktorými lubił się bawić sułtan Abdul Ha- mid, przeprawy są w zawazie drzazgi diamenty, wspaniale lśniące perły, które wie czy nie najpiękniej- sze, jakie kiedykolwiek widziano na rynku lan- dowym. Wystawa nawiązuje w polci owo cha- rakterystyczne zamieszanie Abdul Hamida w gro- madzenie tuzinami zęgerów i szpilek do krawa- tów, wyznaczanych kamieniami oraz lornetek tea- tralnych, które prawdopodobnie nigdy nie były u- żywane do celów praktycznych. Pierwsza hety- cya dnia 27 go z. m. odbyla się wobec wielkiego napływu publiczności. Oto najwyższe ceny, które osiągnięto. Za naszynek ze 164 wachodów po- cel 93000 franków. Naszynek ze 108 perł wcho- dach i 10 szmaragdów 26 000 franków. Naszynek z 105 perł wachodach 124 000 franków. Ba- dzik złoty wysadzany brylantami 35 600 franków. Dwie filizanki chłaskie w oprawie złotej na spo- dzieczkach z monogramami Abdul Hamida 25 000 franków. Lusterko w złotych, emalowanych ram- kach z rączką brylantową 24 600 franków. Lor- ka z szlisa, wydzana brylantami 24 000 fran- ków. Ogółem osiągnięto w pierwszym dniu 2 687 763 franki.

I złożyła swoją zachwycającą główkę na jego pierścionek. Jan, który nie wiedział, co mu czynić należało, złożył lekki pocałunek na jej jasnych włosach i odeszedł.

W przedpokoju nie było śniadego. Jan był gorączkowo zszokowany. Nawet nie ubierał swojej zarzutki, gdyż postąpił ją już wczoraj.

Przed drzwiami stał na dwóch łapkach maly piesek i trzymał drewnianą talerzyk w pyszczku. Janowi zdawało się, że spada z obłoków. Przy- pomnieli się mu słowa jego ojca: one będą uda- wały, że cię kochają, ale potem przedstawią ci rachunek.

A więc ten śródzięk pies był w tym celu wy- tresowany. Długo to pośledziła ona: zobacz, czem mogłaby być dla mnie!

Gorący z obrzydzenia przetrząsnął swoje kie- szenie i wszystkie sześć ludołów, jakie miał, rzucił na maly talerzyk. „Dziś — myślał — wychodzę jeszcze tania, ale tak będzie później”.

Kiki poklepał ogonkiem i ostrożnie położył w kierunku budnara swej pani. Nie można było mieć żadnej wątpliwości, był wytresowany.

Nigdy pani Bell Chambrill nie dowiedziała się, w jaki sposób jej pieszek przyszedł do posiadania szczeni ludołów, nigdy też nie dowiedziała się, dlaczego Jan Fullemoy stał jej nikiel.

Ten młody człowiek zaś podziwiał mądrość swego ojca i nosił odtąd wyniosły śmiech nie- czynny, który znowiłaż raz rozbiła iluzji, przekre- stwa kobiet i kłamstwo miłości.

W drugim dniu najwyższą cenę osiągnięto: mianowicie 346 000 franków za naszynek z 10 szmaragdów otoczonych brylantami. Brozę, jeden szmaragd z brylantami nabył za 125 000 franków pewien bogacz londyński. D-tychczas wszystkie większe klejnoty nabyli jubilerzy paryscy, którzy w tym celu potworzyli szuflki. Sprzedaż drugiego dnia przyniosła 2 090 390 franków.

Zemsta malarza.

Pod powyższym tytułem podaje jeden z dzien- ników paryskich następujący opowieść. Pewien znakomity malarz otrzymał zamówienie na portret hrabiny X. Hrabina była urodziwą pięknią, obecnie jednak stała ponać, że długi rączki pięknosci, nie trwały, stracił, ale przysięgał się tylko do tej ostatniej. Fryz malarzowi hrabina kazała; to cetera portretu wyda- wała się jej niekwestia, to włosy nie dość ciemne i t. p. Cierpliw malarz usiłował kaptury kłonił a po- dawał godnym spokojem i cysał jej wszelkie możli- we natępcy. Pomimo to, hrabina po ukłóceniu por- treto oświadczyła, że nie widzi najmniejszego po- niebie podobaństwa. Wówczas wycofała się cierpli- wość artysty i oświadczył, że dostanie pami- że nie jest obowiązkiem da przysłać portretu, skoro go za- niepodobny uważa, odpowiedział jej z ośmiatami grze- szenie da drzewi swej pracowni. Obras został wia- sioną artystą, który zaczął rozmyślać w jakby spa- cku mógł się dotkliwie zemścić na podstarzalej pięk- niolce. Udało mu się at nadto dobrze. Kilkoma po- ciągicielami podala smoleń bójce fryszowanie włosów malarzowi hrabiny na kilka rzadkich komedyów, wśród ktorých praktycznie dała głowę. Sił na obrasie amirali w przypływie gotowości, na której amirali- cki historyk fikcyjnych, szłoł i podał z artystami sawaryi w nich komedyów. Obrasy malarz po- stał się, aby się pał hrabina dowiedziała przez do- branych znajomych, że jakiś oryginalny obras podni- eżny jest w jego pracowni przez oświadczenie go osoby.

Hrabina domyśliła się czegoś złego, udała się do artysty, który ją przysłał nader chłodno; pał X. zaś nieobawiając, w jakie akcesorya opatrzył malarz jej portret, zarzuciła mu niegodność i nagroziła skargą sądową. Artysta odpowiedział, że hrabina oświadczyła mu, iż obras tego pod śladem przysłał na portret swój naseć ale młde, on zaś ceno swego na bezu- teczność obras tracił nie młde, prosto prześlał portret na obras fantazji i samą wyświad go pod tytu- łem: „Piękniejsza i delikatniejsza”. Nikt zaś nie mo- że ma zabronić zrobienia ze swej własności sztytu, jaki za stowozny ona. Hrabina musiała usnąć wasz hessal- łem argumetnaly artysty i wczorajszy mu csek na przysłała, smoleń, sprasnie prosta, aby por- tretoł poprawił katalist przysłał i łaskawie go jej odesłał sztytu.

Nowoczesny Hlob.

(Patre ilustrowany).

Ludzie „w czapekach rodzeni”, ktorým każde przedziwizję szczęśliwie się udeje, dość często zachodzą się w każdym społeczeństwie. Lecz nie- młdy rzadcy są ludzie t. zw. „pechowcy”, ktorých nieśczęśliwe formalnie przesładoją.

Do rzedu tej kategorii ludzi należą bezsprzecz- nie Gustaw da Emiliard Arvien, właściciel wielkiej fabryki sardynek w południowej Francji. Sądnie może on uchodzić za Hloba 2 i tego stie- ciego. B nieśczęśliwe, które jego apokali w prze- ciagu 1 jed n ego miesiąca, przechodzą rzeczywicie miazę nieśczęści, które jeden człowiek przemienił moze.

Był włodowem. W lecie poznał w pewnym miej- scu kąpielowem młoda, przystojną kobietę, do k- tór był straszliwym zapalonym. Postanowił się z nią ożenić i zamierzył wkrótce wykonać 18 go września b. r. odbył się ślub. Alali w chwili gdy nowożeńcy opuszczali merostwo, gdzie brali ślub, przytąpili ajenci policyjni do nowożeńców i pa- ciu młoda szareziwoli. Pokazało się bowiem, że była ona sądownie poznaczoną żoną pewnego niebie- piecznego wladnywa, który wkrótce potem został zastrzelony podczas pewnego niedułego włamania. W dniu szareziwoli a swej żony otrzymał Enil- lard wiadomość o śmierci swego syna z pierwsze- go małżeństwa, który się wychowywał u rodziców swej matki. Dziecko przez omyłkę zjadło arsenik zamiast mialkiego cukru.

W kilka dni później zawiadomiono Enilarda o śmierci jego młodej siostry, która wypadła z automobilu. Na dobitkę złego, pogłoska twier- dziła, że śmierć jego siostry, apowodził jej na- rzeczonej, który w tak zbrodniczy sposób chciał wejść w posiadanie jej szanownego matki.

Dnia 16 października otrzymał wiadomość, że jego zamek rodzinny w Arvienx się spalił i że w płomieniach znalazł śmierć jego sędziwy ojciec. 20-tego zaś października został brat jego pierwszej żony zażądany na karę 15 letniego więzienia za zbrodnie fałszowania publicznych papierów war- tościowych.

Wszystkie te wiadomości tak dolera wstrzą- snęły umysłem nieśczęśliwego Enilarda, że musiał się udać do sanatorium da nerwowo obcych w Sct. Rafael pod Basenien. Rycina nasa przed- stawia 10 scen z życia tego „nowoczesnego Hloba”.

Ze świata.

Odeżył a Gallej. Pod protekturatem i i in- cytatywy niestrudzonego działacza filantropijnego księcia Adamowego Lobomirskiego odbył się 16 grudnia b. r. w „Sophtensal” we Wiedniu od- czat prof. Otmara Meixnera p. t. „Wiedroki po Gallej” ilustrowany obrazami świetlonymi prof. Kiffiera.

Wykład i zdjecia, niezwykle artystyczne, na- znająmy publiczność wiedeńską z pięknymi przyrody naszego kraju. z zabytkami budowlanymi, rzeźbami, typami i strojami ludowymi. Oby- baj dział poświęcony będzie konapiom nasy w Boryslawie i przemysłowi naftowemu. Ducha przemiana komitet na „Ochronke” da dzieci pol- nych w Döbling, na zakłady się mający internat da panów polskich kształcących się w Wiedniu i na Towarzystwo św. Wincentego a Paulo.

Lokaut 70 000 robotników w Berlinie. Z powo- du odmownego stanowiska, zajętego obędad przez robotników, ogłoszono wczoraj lokaut w przemy- śle metalowym. Lokaut obejmuje 70 000 robotni- ków.

Sprzeniewierzenie 50 000 koron. Z Czerwiowice donoszą: W kasie Twu. Czerwonego Krzyża wy- krito nadwyżka popołniona przez dyrektora kraj- owego pomocniczego Konstantego Zenta. Zenta aresztowany przysłał, że sprzeniewierzył 50 000 koron.

Telegraf bez drutu na Spiegherze. Z Chrystya- ni donoszą, że próby porozumiewania się z wy- pą Spiegher za pomocą telegrafa bez drutu dały wyniki doskonałe. Dyktor telegrafa norweskiego dnia 24 go z. m. rano otrzymał pierwszą depeszę. Znowo ona, że wszyscy obecni na Spiegher są du- rami i że pomimo ciemności oraz chłodu wiodą życie pogodne. Zaprowadzenie telegrafa bez drutu jest dla mieszkańców Spieghera, dość leznych wosek rozwoju kapali węgla, prawdziwym do- brodziejstwem, dotychczas bowiem w ciągu 2 ci- miesięcy byli zmuszeni odejść od szlita, tylko podczas trzech miesięcy letnich mogli oni otrzy- mować i przysłać wiadomości za pośrednictwem parowców, dwozących ich w zapasy żywności.

Uczestność w Watykanie. Oczegaj przed po- lędniem odbył się pod przewodnictwem papieża konsystorz publiczny, na którym nowym kardyna- lom należono kapelusze kardynalskie. Po zajeciu miejsca na tronie, papież dał śniek rozpruczenia ceremonii nakłonienia brzoły. Wśród dźwięków chó- ru kapeli watykańskiej zbliżyli się nowi kardyna- łowie do tronu i otrzymali od papieża i kardyna- łów pocałunek, poczem zająowali przydzielone im miejsca. Kardynał Vassetti wygłosił „oratio super creatos cardinales”, poczem wśród dźwię- ków hymnu ambrazyjskiego, kardynałowie opu- ściли aule, by wstąpić do tajnych konsystorz, gdzie odbyła się ceremonia zamykania i otwiera- nia ust i wręczenia pierścieni kardynalskich no- wym dygnitarzom kościelnym.

Z kraju.

Z Tarnowa. (Zakończenie broszury akcyjnego). W ostatnim czasie powstało w Tarnowie kuszor- cym, celem założenia browaru na wielką skalę. Na cel ten zebrano już w drodze subskrypcji ka- pitał dochodzący do 2 milionów koron. Z niewia- domych autp porodu sąwata w Tarnowie o- taczając całą wielką tajemnicą.

Co słychać w mieście?

Nowy księż biskup krakowski. Papież Pius X. dałona szesnastu kandydatów i księcia biskupa krakow- skiego, Adama Sępięty w dniu 17 grudnia b. r.

Nowe linie tramwajowe. Wczoraj odbyło się se- dedzenie Komisji tramwajowej, na ktorém dyrek- tor tramwaj Fischer przedstawił w dalszym ciągu ge- neralny program budowy nowych 10 linii tramwa- jowych, jakoteż i program na najbliższą przyszłość 6 linii.

Komisja przyjęła samądy budowy 10 linii normal- nowych oraz przyjęła system 2 torowy. Następnie uchwała w zasadzie cały generalny plan budowy 10 linii z tem, że a 6 nich ma być budowanych w na- blizszej przyszłości. 1) Nowy most — Starawitina — Dietla, 2) Zaleszyska — Salawtor, 3) Park Kra- kowski — Szkoła kadetka, 4) Podobudowa części Ry- nku głównego, 5) Park Jordana — Podwale — Lu- bies — rogatka Ralowiecka, 6) Rondel — nowy dworzec autobusowy.

Wybory do Izby handlowej. Oczegaj ogólnyły zakomunikowaną nam trasę „odezwy” do kapłców tra-

Jeden

Jedyny w całym Krakowie

Magazyn

UBRAŃ GOTOCHYCH

wszelkiego rodzaju

Ceny najprzystępniejsza.

królowego wyrobu

Ceny najprzystępniejsza.

w Związku Kato. Braców ul. Floryańska 1.7 (tuż przy Rynku)

Filia we Lwowie pl. Halicki Nr. 7.

dielich w wazwaniem do skladania archiwum na jeden z ponelastkowych dniem. Odegnęto te nade-
lila nam w odpicie prawa powozu osobistosci —
Jak sie jednak okazalo, odnowa taka faktycznie
nie latniej i wymienione na niej osobistosci nie o-
nie nie wiedza. Rzekomy wglad zostal przez prac-
ownikow owych osobistosci wrzucen skomponowany.
Takiemany wyborczy nalky potepic — Pudel
W. L. Jaworski, na którego reklamo odezwa
nie powojno, oświadca kategorycznie, że mu o niej
nie nie wiadomo

Nieslychana drozyna. Jedna z pad krakowskich
placow. Na wozachozym targu placow czasie
wskazywaja po 12-14 hal, za sztukę, podczas gdy
jeje malejsze kosztują po 10 hal. Mieszko de-
rowe kosztuje w handlach po 54 hal, za dwoier
fanta.

Wystawa Towara. Związek Artystów otwarta so-
nialnie jutro przedpoł. Wieceorem o g. 8 odejda sie
urata w sali Grand-Hotelu, wydana przez wydzial
Stowarzyszenia.

Z Akademickiego Związku Sportowego. Data 29
listopada odbylo sie Walne zebranie A. Z. S. na któ-
rem wybrano nowego Wydzial w sklad którego weszli:
Grabowski (prezes), Jontys (I wiceprezes), Mostow-
ski (II wiceprezes), Krzyżanowski (sekretarz), Rodke
(skarbnik), Taraszycki (bibliotekarz), Stachow (zast.
sekretarza), Gdansk (zast. skarbnika), Michalski (go-
spodarz), Kitylowicz (I Remblikowski (wydzialow).
W sklad komisyj kontrolujacych weszli: Kanicki (pre-
zes), Kulczyński, Konek, Kapuściński. Sad honorowy:
Jan Burkowski, dr. Chatawni, Pawlita, Nominie Wal-
nem Zebrano u skonsultowano sie komitet budowy w
zakresie „taryfowy, Duma”. Prawdom, komitet objal
prof. dr. O. Bofejd. Zast. prawdom, zostal kol. Wa-
claw Majewski. W sklad celownicz komitetu weszli
prof. dr. J. Morosowicz, pp. Duerman, Gdansk, Gra-
nowski, Komarski, Krzyżanowski, Mostowski, Remb-
likowski, Rodke, Pawlita i Zolowski.

Na zakladach krajoznawstwa kursu dla krojo i z-
dzia belizny, trwajacego od 11 wierzdzia b. r. pod
kierownictwem p. Alojzy Francowej, odbędzie sie
wystawa prac uczestniczek, która otwarta zo-
stanie w salach „Ligi pomocy przemyslowej” (al.
Strasnowskiego 98) w dniu 3-go b. m. Wystawa
potrwa do dnia 8 grudnia.

Z Tow. „Bratniej Pom. U. A. S. P.” We wtorek
5 b. m. odbędzie sie w gmachu Akademii swieczona
rocznica walne zgromadzenie członkow Tow. Bratniej
Pomocy Unii Akademii Stat. Pitych.

Związek ekonomistów ura doklad sprzedaja swiel
odatkow jutro w lokalu „Związek” Siwaka 21, I. p.
w godzinach mlady 6 a 8 wiece, po przystepnych
osobach.

Un wyszyl ludowy urzadz w niedziale 4 b. m.
m. uczestniczy wyklad: W Przegrodnach: O powsta-
niu listopadowym, p. Strojek. W Probocinie: dr. B.
Draher: O alkoholizmie (za d. szeladczkami) w Horku
Polacim: O powstaniu listopadowym — p. Przybylski.

Nia raut, lacz podwieszenie. Komitet szelad-
czy urzadz, która przygotowala uczennice Szkoły
gospodarstwa domowego w Krakowie na rzecz ta-
kiznej Szkoły w Orlowie uchwalil: 1) Odrzucic
uzasadnienie rautu za na stydzien 1933 r. 2) Obe-
nie w dniu 7 grudnia b. r. arzadzic przedstawie-
nie amatorow i podwieszenie w salach Re-
sury arzadziczej (Hotel Saski). 3) Z powodu, że
tu biezcie debat Szkoły tejznej, poproszcie na
akompaniowaniu rozmiarow zabawy, nazwaj ją
„przedstawieniem amatorow i podwieszeniem”
i rozposzcz ją wczelnie, bo o godzinie 5 wiecez i
nie oglazaj jej afizkami, lecz rozazal zaprosze-
nia.

Katstrofa kolajowa. W usapelnieniu wiadomosci
o wypadku kolajowym w Swiecie (Szobran), od-
dzial techniczny loku Polacim w Krakowie Infor-
muje, że nie bylo w wieceznie zdarzenia pelnego oso-
bowego z cielestwem, lacz na pelacz osobowy Nr 14
wjechala s bika w srednie pelczgo maszynę a grupę
wzow pracowniczych i ta spowodowala katastrofe.
Powodem wypadku byly przemoczenie agnalo: stoł —
przez maszynista wzow pracowniczych.

Arzestowanie kucharz. Jan Kolaj, kucharz
z zawodu, arzestowany onedną przez tejznej po-
licy jako rozkaziwany listami gorczym suda
w Nowym Saccu od lat 12 za uszkadzanie ciela,
jakiego sie Kolaj mial wzownos doposcic, zostal
onedną po przeprowadzonej w Nowym Saccu roz-
prawie uwolniony od wszelkiej winy i kary.

Ugole zdlaznosci. Wczoraj dokonali o oszestwie
alejanego Wolfa Chensu, rodem ze Sifer, zamieszka-
laga w Jaffie, który na esknde kupow Krolestwa
w Chrasnowa i Mendelchona z Krakowa sprowadzi-
wyl kwote 20.000 frankow. Jak sie dowiadujemy a-
razstawano wczoraj Chensu w Budapecsie w towa-
razystwie jego teoy.

Przeklany zlodziej. Izrael Manela, segarmista
z Bencowa, zawieszany listami policy, ze zajety
w niego oszestnow 19 letni Chasow Bransz, akro
mu 200 rubli, kilka starych latodzieci i zegarkow
i ubiogu do Krakowa, gdzie dotad na sie bnywad.

Zwlok na nowa redka. Jak sie donosilimy, oszal
onedną rano straszak w Skutienich zwlok nowo-
rodzka ploi dechale, owielwie w szmaty, polozono w pa-

ce. Stwierdzono, że a-alki to postawila jakaś de-
wczyna, wczoraj s Proa do domu, która w towa-
razystwie kilkudziesiedzi wczorajszych robotka przysla
do Skutienic na zakupno. Policja sledzi sa jej na-
zwiskiem.

Z Podgórza, Kradziez. Na kradziezly bielizny
sa atychu jedacz i komlenie w rynku podgórskim przy-
trzymano wczoraj Wladyslawu Lenarda, 50 letniego
marazna. Zarzadzono rewizyę w jego mieszkaniu, na
ktorego okazalo sie, że s podobnego pras siebie mieszkala
wyprawdalo sie na chwile przed arzestowaniem.
W czasie przeprowadzki ukradł gospodyn telasny
plec.

Z Koła polskiego.

Wlodek. Koło polskie odbylo w piątek dlugie
posiedzenie, które zaczęło się od interesującej po-
litycznej dyskusji, wywołanej reakcją na znane
krótki narodowej demokracji, która jak wiado-
mo, najmniej ostro agresywnie stanowisko wobec
„bloku” węgierskiej w K-ko, wobec prezesa Biliń-
skiego i wobec namiestnika.

O polityce Kola.

Otóż na wstępie porównania zabrał głos dr Bi-
liński i oświadczył, że musi poruszyć sprawę oso-
bista. Mianowicie zgromadzenie obywateli i wo-
wskich przed kilku dniami powzięło rozsolę, w
której wyzwa go do prowadzenia w Kolu polityki
polskiej albo do odstąpienia z prezesa Kola.
Prezes B. oświadcza, że zawsze prowadził politykę
polską i narodową. W wielkich sprawach ściśle
narodowych Kolo nigdy nie wykraczało w niezem
przez interesy narodowe i jak tego dowodem
stanowisko Kola polskiego w sprawie robotników
polskich w Prusach i w sprawie śląskiej. Idzie
wicie tylko o metodę działania, ta zaśwaka
znie polskowka doświadczenia tradycja Kola po-
lkiego.

Dr Gliński uważa za potrzebne dyskusję
nad oświadczeniem prezesa. Jest ona tembardziej
konieczna, że Kolo polskie powinno być poinformo-
wane o zarzutach jakie na zgromadzenie we
Lwowie poczyniono — Dr Gliński był na owym
zgromadzeniu i może zarządzić owe podać do wiado-
mości Kola.

Pp. Skarbek, Abrahamowicz, Ozy-
kowski oświadcza się za dyskusję.

Pos. Stapiński stawia wniosek, aby z dys-
kusji politycznej, poruszyć debatę nad sprawą
ekonomiczną i zaliczyć ją na jednym z najbliższych
posiedzeń Kola polskiego.

Przyjęto wniosek pos. Stapińskiego.

Przyjęcie.

Prezes złożył szczegółowe sprawozdanie o kon-
ferencji z namiestnikiem i referentami ośnochnych
ministerstw w sprawie przysięcy. Złożono się ogólnie,
że weterynary nie rozumieją ludu i nie umie
ją znaleźć do niego właściwej drogi. Uchwalono
domagać się utworzenia 30 stypendyj po 60 K.
dla uczniów weterynaryi ze stanu chłopińskiego.

Pos. Lasocki i dziękując prezesowi za szybkie
i energiczne zajęcie się sprawą przysięcy i wnosi:
Kolo polskie wyzwa przyjdym do poczynienia dla-
szych starań o rządzenie celem uzyskania: 1) zapomóg
dla robotników, których było padko; 2) zapomóg dla
robotników, którzy uciepili wskutek kłeszk elemen-
tarnych, jako to: pszczy, grado i przysięcy.

Nad sprawą tą wyraża się dilerza dyskusja,
w której przemawiali pp. Ptak, Buzek, A. gner-
nan i i, poczem uchwalono wniosek Lasock-
kiego.

Sprawa nauuczeli ludowych.

Pos. Buzek poruszył sprawę poprawy bytu
nauuczeli ludowych i stawia wniosek:

1. Kolo polskie uchwała iż w związku z wnio-
szeniem przez rząd projektem ustawy w sprawie
nowego uregulowania dotacji skarbu państwowego
na rzecz funduszów krajowych żąda aby państwo
urzyje na siebie gwarancję iż z podwyższenia po-
datku od wódki będzie wypłacono na rzecz fun-
duszów krajowych co najmniej kwota przynajmniej
30 milionów koron z tego Galicyi kwota 8,934,000
kor. pod warunkiem, iż:

a) ośnochnie kraje koronne conajmniej 7 dzie-
śniastych tej kwoty użyją na poprawę bytu na-
uczeli ludowych.

b) iż z kwoty powyżej wymienionej kraje ko-
ronne odstąpią część stonkowką gminom opła-
cającym naucezeliom pobory z własnych fundu-
szów.

II. Kolo polskie uchwała wystąpić w tej spr-
wie z samostojnym wnioskiem i lizie i uprasza
swoje przyrdym, aby poczynilo starania, aby
wniosek ten został przekazany komisji finansowej
albo bez pierwszego czytania albo też najpóźniej
z przedłożeniemi podatkomemu rządowi.

Prezes Biliński zwraca uwagę, że sprawę
tą potrzeba omówić przedwczorajskim z ministrem
skarbu.

Posel Stapiński imieniem stronnictwa ludo-
wego oświadcza się za zrównanie plac nau-
czeliaw ludowego z placami rzędzkimi państwo-

Z krenki żelaznej.

Józefa Dziohlawa, uczennica II. kl. szkoły
liczałej T. Kaplińskiej, zmarła 11 b. m. w 13 wie-
sine życia.

Reperatur teatru miejskiego im. Stanisława.
Notoria „Legion”
Niedziela pop. „Anna Malczewska.”
Niedziela wcz. „Legion”
Poniedziałek z wcz. —
Wtorek „Sędziowie i „Wzruszalanka.”
Środa „Kobietki i palace.”
Czwartek „Legion”
W piątek pop. „Kolejostka pod Rozawicami.”
W piątek wcz. „Kobieta i palace.”
W sobotę „Słifer gwardii.”

wych czterech najniższych rang. Nie podziela
twierdzenia posła Buzka jakoby to było nie-
wieszczalną, przeciwnie to się stać musi i to bez
względu na wszystkie ustawy finansowe, na naj-
bliższej sesji Sejmu. Polakie stronnictwo ludo-
womaga się, aby zanim to się stanie Rada szkol-
na krajowa zniósła czwartą klasę plac nau-
czeliaw. Natomiast oświadcza się posel Stapiński
przeciw ukróceniu autonomii praw Sejmu,
jakie się mieć we wniosku posła Buzka.

Pos. Jaworski oświadcza się za energię
czem poparcie dążeń naucezeliawkich zmierz-
ających do polepszenia bytu. We wniosku jednakże
pos. Buzka widzi naruszenie autonomii.

Pos. Abrahamowicz zauważa, że o popra-
wie bytu naucezeliawskiego mówić możaby jedynie
w Sejmie krajowym. Zie jest jednak rozbić
wygłaszane nadzieje.

Jedną jest rzecz dzisiaj niewątpliwa, że na
podstawie szkół Sejm zebrać się mający, zniwelował
będzie przysięczkę nową 10 milionową dotację.
Również pewną jest rzeczą, że sprawa poprawy
bytu powolę części naucezeliawskich stać na po-
rządku dziennym najbliższego Sejmu. Zanim je-
dnakże to nastąpi przetrzeżga mowca przed współ-
zawodnictwem teoretycznym w omawianiu ko-
poprawie plac naucezeliawskich. Postępowanie tego
rodzaju nie przyczyni się do załatwienia sprawy
nam wspólnej.

Pos. Gliński zwraca uwagę, że spozyc-
cia przeciw wnioskowi Buzka, że stanowiska au-
tonomicznego jest wyrazem niezrozumienia tego
wniosku, ani jego interpretacji ze stanowiska au-
tonomicznego.

Po ogłoszeniu dyskusji, w której wzięli udział
Matafiowicz, Haller, Biliński, Buzek, uchwalono
na wniosek Stasowicza s przekazać sprawę ko-
misji parlamentarnej Kola.

Robotnicy policy w Prusach.

Przed zakończeniem posiedzenia pos. Kozłowski
przedstawił wypadki pobicia i pokrzywdzenia
robotników polkich na Śląsku praskim i żądał
interwencji ministerstwa spraw zagranicznych. —
Dalej żądał się mowca na postępowanie władz woj-
skowych w sprawie zakazu budowl.

Bankiet przydzialny.

Wlodek. We czwartek wieczorem prezes Kola
Biliński przedwołał członkow bankietem w restau-
racji Riedhofa. Z szeregowych demokratów nie
przybył alit na ten bankiet. W ciagu bankietu
przemawiali Biliński, Abrahamowicz, German i i.

Telegraf „Nowin”.

Cesarz do generała Conrada.

Wlodek. Cesarz wystosował do generała Conra-
da von Hötendurfa następujące pismo odrębne:
Uważam że uzasadnia, aby Pańskie wybitne zdol-
ności jako dowódcy, Pańska bogata wiedza i
okłowa polczona z rzadkiem doświadczeniem także
na innem polu szluchowem zostały użyte dla do-
bra armii, owaliam Pana ze stanowiska szefa
sztabu generalnego mojej całej siły zbrojnej i mia-
nuje Pana inspektorem armii.

W dowód wdzięczności uznania Pańskiej dosko-
nalej i pełnej poświęcenia działalności na dotych-
czasowym stanowisku, nadaje Panu wielki krzyż
ordenu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Franciszek Józef.

Uchwały komisji drożyznolawej.

Wlodek. Komisja drożyznolawa uchwalila na
wniosek p. Lasockiego wezwad rząd, aby oddzielił
zapoługi wociaciom, których było wygłoszo
wskutek przysięcy; dalej wezwad rząd, aby przy
spoonobieniu reformy podatku domowu klasowego
przeprowadzić uwolnienie od tego podatku 1, 2 i
3 ch izbowych mieszkań.

Senz jiny proces.

Zagrzeb. Senzacyjnie skończył się ta proces
przez 35 wociaciom z Rybnik. Wzburzenie
głomni podpalaniami w swej wsi zabili się oni
w różną broń i kosi i przetrzali okolicę, wskaz-
jąc podpalaczy. Znaleźli jakiegoś podejrzanego
robotnika i przez zęgnięcie się nad nim zmusili
go do przyznania się do winy. Robotnik

zmarł z ran. Na dzisiejszej rozprawie prokurator
postawił wniosek zdający do skazania śmiertel-
nie z oskarżonych, sąd jednak nie uwolnił
wazytch, wychodząc z zaprzeczenia, że mie-
szkańcy Rybnik zresztą spokojni ludzie, działali
pod wpływem niedrorego przymoru, miano-
wicie maoewie suggesty i.

Zdebylo Nankingu przez powstańców.

Nanking. Powstańcy zdobyli ostatnią pozycję,
która jeszcze była w ręku wojsk cesarskich.

Nanking. Rewolucyoniści, zdobywszy pagórek
„porupuszy”, zajęli ost tnie stanowiska wojsk ce-
sarskich wawętrż miasta, tak, że Nanking dzisiaj
jest teraz na ich łaskę. Rewolucyoniści mają wiel-
kie armaty skierowane na miasto.

Szanghaj. Burro Bentera donosi: Młoste Nan-
king zostało obdżenane przez rewolucyoniaw.

Morderstwo polityczne.

Tehran. Masir el Danie, który w swoim cza-
sie zwalczał zaprowadzenie konstytucji, został za-
mordowany.

Interwencja Stawu Zjednoczonych.

Nowy Jark. „Nov York Herald” donosi z Wa-
szyngtonu: Z powodu wiadomości, że życie per-
skiego generalnego kancelarza skarbu Shustera
jest zagrożone, departament państwowy uchwalil uczy-
nić w Rosji przedstawienia co do ochrony Shu-
stera, jako obywatela amerykańskiego.

Metoda Waiskiego.

Stanisławów. (Tel. w.) Nocy ubiegłej włamali
się niewyśledzeni dżoldi sprawy do sklepu jedn-
ego z handlarzy mąką w Kibinowie wsi, z zamarem
rozbićka kasy ogniotwalej. Gdy zobaczyli, że im
się nie udało, lacz szurami wydrzyli przez okno
i farę zawieźli w kierunku Bystrzycy, gdzie za-
pomocą specjalnych kowadzi rozbił ją i zabrali
znajdujące się w niej 15.000 koron.

Sposób p-prawdowania całej akcyi wazkania,
że czynu zbrodniczego dopadli się „kaskadowi-
ni” walmwacze, którym nie obca metoda Wais-
kiego. Zandarmerya wspólnie s policją kibin-
ieka zarządziły energiczne śledztwo.

NADESZŁANE

ze które Rodzeka nie odpowiada.

Sprawozdanie z czerniowieckiego szpitala po-
woschnego: Przy obstrukcji nrywa się natu-
ralnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa”
z najlepszym skutkiem. Woda „Franciszka Józ-
fa” działa pewnie i nie powoduje żadnych zaba-
rzeń w narządach trawienia.

Gospodarstwo mleczne. Każdy gospodarz wsi naj-
lepiej wie, że w zimie, a i w lecie, do publicznego
przy doboru mika jakowej jego obywatel mierz minie. Nie za-
niedbujemy też acykyl uwage p. P. Ekonomu; że od 10 lat
najlepszym środkiem przy bigacjom jest Kwizdy Kor-
neuburgskie i proszek dla bydła, apyaliziny, prosz
Pr. Jana Kwizdy i k. k. Austr. i trzemażat nuczow go
doslawce weterynaryczni preparaty w Korneuburzu obok
Wiednia, który dajiny jako domowka do pazy, powapia u
k-dw dobr-ć miska i pomaga jego ost takt.

Obrona w sprawach karnych

Dr Kazimierz Ostrowski

otworzył kancelaryj adwokacką w Krakowie, Ja-
glańska 11, I. piętro. Telefon 2272.

W każdym wieku można przy kurczowym ka-
szlu z najlepszym skutkiem używać bardzo przy-
jemny środek Thymomel Scillae Takowy jest pra-
wie w każdej aptece po k. 2 50 do nabycia, tylko
należy dokładnie uważać na nazwę Thymomel
Scillae.

Benson's
OBGASY GUMOWE

Sunat Artur z piękna broda
Za osobka zgrabna, młoda;
Lecz postęgu uszła ona,
Ody nie noit on

„Benson”

Wiedeński Bank Związkowy

Filia w Krakowie.

Kapitał akcyjny 130 milionów koron. — Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Kantor wymiany z dniem 15-go lipca 1910 r. przeniesiony został do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B Nr. 44).

przyjmuje wkładki w ra-
chunku bieżącym i na książeczki wkładkowe.

Większe kwoty wypłaca bez wypowiedzenia. — Podatek rentowy opłaca
Bank z własnych funduszów. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przy-
jmuje zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszych warunkami.

dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapтурki, kapelusze,
pończochy, skarpetki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt poleca

FRANCISZEK MARIN
Kraków, Rynek gl. 12

